Divendres 13 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 9,9-13): I Jesús, tot passant per davant, veié un home assegut al teloni, anomenat Mateu, i li diu: «Segueix-me». I aixecant-se, el seguí.

I s'esdevingué que, estant ell a taula a la casa, molts publicans i pecadors vingueren i es posaren amb Jesús i els seus deixebles. I veient-ho els fariseus, deien als seus deixebles: «Per què el vostre mestre menja amb els publicans i pecadors?». Però ell, havent-ho sentit, digué: «No tenen necessitat de metge els qui són sans, sinó els qui estan malalts. Però aneu i aprengueu què vol dir: Misericòrdia vull i no sacrifici. Perquè no he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Segueix-me»

Diaca Mn. Josep MONTOYA Viñas
(Valldoreix, Barcelona, Espanya)

Avui, amb aquesta paraula, senzilla però profunda —"Segueix-me"—, Jesús transforma la vida de Mateu. Un publicà, un home que és rebutjat pels seus contemporanis, és mirat amb misericòrdia i cridat a seguir el Mestre.

Aquest evangeli ens parla de la mirada de Jesús: una mirada que no condemna, sinó que convida. També nosaltres, en algun moment de la vida, hem sentit aquesta crida. Potser no amb paraules audibles, però sí en el fons del cor: una invitació a sortir del nostre lloc de confort i a seguir-lo en un camí de conversió i servei. ¿Què em demana Jesús a mi, ara? Quina resposta li vull donar?

Jesús no espera que siguem perfectes per a cridar-nos. El Senyor diu als fariseus, davant la seva incomoditat: «No tenen necessitat de metge els qui són sans, sinó els qui estan malalts» (Mt 9,12). És en la nostra realitat concreta, amb les nostres ferides i límits, que Ell ens demana "segueix-me".

El papa Lleó XIV, tot just rebre el birret de cardenal, deia en el discurs d'agraïment, dirigint-se a tots els cardenals presents: «No tingueu por de dir que "sí". No tingueu por, si més no, d'obrir els vostres cors i, si voleu, proveu per a veure si el Senyor us crida…».

La crida de Crist, per al papa Lleó, és una invitació a obrir-se a la vocació de seguir-lo, amb confiança i sense por. Aquesta caritat és la que mou Jesús a asseure's a taula amb pecadors. I és la mateixa que avui ens empeny a mirar els altres amb misericòrdia, no des de la superioritat, sinó des del desig que tots puguem escoltar i respondre a la crida, perquè «el que jo vull és amor i no ofrena de víctimes» (Os 6,6; cf. Mt 9,13), hem sentit avui de boca de Jesús.

Que aquest evangeli ens renovi el cor i ens ajudi a reconèixer la veu del Crist en la nostra vida ordinària de cada dia.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Dolç Senyor meu, torna generosament els teus ulls misericordiosos cap a aquest teu poble; perquè serà molt més gran la teva glòria si tens pietat de la immensa multitud de les vostres criatures» (Santa Caterina de Siena)

- «Jesucrist és el rostre visible de la misericòrdia del Pare. Misericòrdia: és la paraula que revela el misteri de la Santíssima Trinitat. Misericòrdia: és l'acte últim i suprem amb el qual Déu ens ve a trobar» (Francesc)

- «Jesús va fer actes, com el de perdonar els pecats, que el revelaven Déu Salvador. Alguns jueus que no reconeixien el Déu fet home, veient en Ell 'un home que es feia Déu' (Jn 10,33), van jutjar-lo per blasfem» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 594)

Altres comentaris

«Segueix-me»

Mn. Pere CAMPANYÀ i Ribó
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens parla d'una vocació, la del publicà Mateu. Jesús està preparant el petit grup de deixebles que han de continuar la seva obra de salvació. Ell escull a qui vol: seran pescadors, o d'una humil professió. Fins i tot, crida a què el segueixi un cobrador d'impostos, professió menyspreada pels jueus —que es consideraven perfectes observants de la Llei—, perquè la veien com molt propera a tenir una vida pecadora, ja que cobraven impostos en nom del governador romà, a qui no volien sotmetre's.

N'hi ha prou amb la invitació de Jesús: «Segueix-me» (Mt 9,9). Amb una sola paraula del Mestre, Mateu deixa la seva professió i ben content l'invita a casa seva per a celebrar-hi un convit d'agraïment. Era natural que Mateu tingués un grup de bons amics, del mateix "ram professional", perquè l'acompanyessin

a participar d'aquell convit. Segons els fariseus, tota aquella gent eren pecadors reconeguts públicament d'aquesta manera.

Els fariseus no poden callar i ho comenten amb alguns deixebles de Jesús: «Per què el vostre mestre menja amb els publicans i pecadors?» (Mt 9,10). La resposta de Jesús és immediata: «No tenen necessitat de metge els qui són sans, sinó els qui estan malalts» (Mt 9,12). La comparança és perfecta: «Perquè no he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors» (Mt 9,13).

Les paraules d'aquest Evangeli són d'actualitat. Jesús continua invitant-nos a què el seguim, cadascú segons el seu estat i professió. I seguir Jesús, amb freqüència, suposa deixar passions desordenades, mal comportament familiar, pèrdua de temps, per dedicar estones a la pregària, al convit eucarístic, a la pastoral missionera. En fi, que «un cristià no és amo de si mateix, sinó que està entregat al servei de Déu» (Sant Ignasi d'Antioquia).

Certament, Jesús em demana un canvi de vida i, així, em pregunto: de quin grup formo part, de la persona perfecta o de la que es reconeix sincerament defectuosa? Veritat que puc millorar?